

SENTÈNCIA 23-98 DE 28 D'OCTUBRE DE 1998

Ponent : M.I. Sr. Josep Lluís VAZQUEZ SOTELLO

ANTECEDENTS DE FET

I. RESULTANT: Que en data 6 de març de 1.998 el Tribunal de Corts va dictar Sentència en la causa esmentada que conté la següent part dispositiva: "FALLEM: que hem de condemnar i condemnem Ivan D.S. i Tomàs L.H., el primer com autor responsable d'un delictes menor de danys per imprudència de l'art. 337 del Codi Penal, concorrent l'atenuant de tenir menys de 21 anys de l'art. 23, a la pena de 15 dies de presó condicional i multa de vint-i-cinc mil (25.000) pessetes, el segon com autor responsable d'un delictes major de lesions per imprudència de l'art. 197 del Codi Penal, a la pena d'un mes de presó condicional i multa de quaranta mil (40.000) pessetes, així com per tots dos el pagament de les despeses processals causades.

Diem que quan esdevingui ferma la Sentència, les penes de presó imposades quedaran indultades encara que condicionals.

En concepte de responsabilitat civil, diem que la responsabilitat de l'accident ha d'ésser compartida per meitat. Tenint en compte aquesta repartició de responsabilitat: 1) condemnem solidàriament Ivan D.S. i la Cia. d'Assegurances LA FINANCERA a pagar a Tomàs L.H. la quantitat de 292.344 pessetes en reparació del seu perjudici material. 2) condemnem solidàriament Tomàs L.H. i la Cia. MULTINACIONAL ASSEGURADORA a pagar a la CAIXA ANDORRANA DE SEGURETAT SOCIAL la quantitat de 515.766 pessetes en concepte de prestacions pagades pel compte del seu assegurat Ivan D.S. 3) condemnem solidàriament els mateixos a pagar a Ivan D.S., vist l'informe del metge forense la quantitat de 654.385.-pts en reparació dels perjudicis soferts.

Deixem pel període d'execució de Sentència, previ peritatge, la valoració del perjudici material d'Andreu

D.H., propietari de la motocicleta al qual s'aplicarà la repartició de responsabilitat".

II. RESULTANT: Que la Sentència pren com a punt de partida els següents fets provats que descriu en el primer Resultant: en data 13 d'octubre de 1.995, vers les 10,30 hores, Ivan D.S., circulava conduint la motocicleta marca YAMAHA FZR 1000, matrícula AND-A2550, propietat d'Andreu D.H. per la carretera general núm. 1 en sentit vers Andorra la Vella, quan a l'alçada d'Automòbils Pyrenées i mentre avançava els vehicles en retenció circulant pel seu carril al límit extrem pel carril vermell destinat a efectuar canvis de sentit, col·lisionà amb el vehicle marca Renault 19, matrícula AND-A8324 el quin conduït pel processat Tomàs L.H., sortia de l'aparcament privat de Transports Areny, vers l'esquerra, per entre mig de dos vehicles en retenció per incorporar-se a la carretera general i dirigir-se vers Sant Julià de Lòria. Conseqüència de l'impacte, Ivan D.S. resultà amb ferides que tardaren a consolidar 238 dies, i els vehicles d'ambdós processats amb desperfectes quin valor de reparació supera les 500.000.-pts

III. RESULTANT: Que contra dita Sentència va interposar recurs de Suplicació el processat Ivan D.S. i la Cia. d'Assegurances La Financera sota la direcció de la Lletrada Àngela PALAU FAU. El recurs es fonamenta en els següents MOTIUS: 1) per manca de narració precisa dels fets que es consideren provats (motius de l'art. 3.4); 2) per error en l'apreciació de la prova (motiu de l'art. 3.5); 3) per infracció de les normes relatives a la responsabilitat civil (motiu de l'art. 3.9). Demanen els recurrents la revocació de la Sentència amb la lliure absolució del processat recurrent amb la modificació interessada de la responsabilitat civil pel que fa a les seqüeles sofertes pel recurrent. També ha interposat recurs Tomàs L.H. i la Cia. Multinacional Asseguradora, Suplicació fonamentada en els mateixos motius que el recurs anterior, es a dir, en els núms. 4, 5 i 9 de l'art. 3 del Decret regulador d'aquest tràmit. Demanen aquests recurrents la revocació de la Sentència amb l'absolució del recurrent Tomàs L.H. i la condemna exclusiva d'Ivan D.S. per un delictes menor de danys per imprudència i amb imposició de la responsabilitat civil corresponent. Subsidiàriament, si s'aprecia part de culpa de Tomàs L.H., es fa una petició de condemna solidària per responsabilitat civil en un 90% a l'altre condemnat i la seva Cia. Asseguradora. El Ministeri Fiscal s'ha oposat als recursos presentats i ha demanat la confirmació de la Sentència recorreguda.

IV. RESULTANT: Que en la Vista dels recursos han informat els recurrents en suport dels seus recursos, així com el Ministeri Fiscal oposant-se als mateixos.

FONAMENTS DE DRET

I. CONSIDERANT: Que en quant al motiu de recurs d'Ivan D.S. i de la Cia. d'Assegurances LA FINANCERA, consistent en imputar a la Sentència el no contenir la narració expressa dels fets provats, tant sols cal per a la seva desestimació la lectura del Resultant de fets provats que s'ha transcrit en el segon Resultant d'aquesta Sentència, per concloure que la Sentència impugnada conté una narració de fets o "factum" suficientment explicatiu com per ser utilitzat com a premissa de fet de la Sentència. Seria diferent la imputació de que la narració és massa concisa i que podria ser més descriptiva, però aquesta hipòtesi no constitueix el motiu de Suplicació invocat que permetria invalidar la Sentència. Per això aquest primer motiu s'ha de desestimar.

II. CONSIDERANT: Que pel que es refereix a l'error en l'apreciació de la prova i infracció de les normes relatives a la responsabilitat civil, adduïts pels recurrents citats en el Considerant anterior, s'argumenta que Ivan D.S. si bé circulava avançant una retenció de vehicles ho feia de forma correcta per dins del seu carril de circulació i sense envair en cap moment el carril vermell central, versió que va quedar acreditada al judici per dos testimonis els quals van informar també que el citat conductor circulava a una velocitat molt moderada (d'uns 30 Km/h). Citant l'art. 11 del Codi de Circulació andorrà s'argumenta també que el vehicle del recurrent tenia una prioritat de pas absoluta sobre el vehicle de Tomàs L.H., donat que aquest últim sortia a una via pública des de l'interior d'un immoble, tenint el deure de fer-ho lentament i cedint el pas als altres vehicles. Analitzant els Considerants de la Sentència els recurrents al·leguen que el conductor Ivan D.S., a més de circular amb prudència i moderació, tenia una prioritat de pas, raó per la qual no procedeix declarar-lo culpable de l'accident, al menys en el mateix grau que l'altre conductor, no sent ajustada a dret la repartició de responsabilitat civil al 50% que fa la Sentència. Aquests dos motius d'impugnació que s'analitzen junts donada la seva interrelació, no poden ser

estimats perquè el Tribunal d'Instància és evident que ha apreciat i valorat la prova, com resulta dels raonaments jurídics dels seus Considerants, lo qual es cosa molt diferent a que la recurrent no estigui d'acord amb el resultat de la valoració realitzada pel Tribunal. D'altra part, la Sentència diu expressament que no hi ha prova de que el conductor recurrent circulés amb velocitat excessiva respecte de la que en circumstàncies normals correspon a aquell lloc. Però afegeix que malgrat això, la velocitat i la circulació del motorista era excessiva (i per tant imprudent) ateses les circumstàncies de la circulació en aquell moment, que impedièn que el conductor pogués ser vist per altres conductors a la vegada que li impedièn a ell la deguda visibilitat de qualsevol incidència en la circulació. La Sentència recorda expressament que ambdues maniobres, tant l'avançament del motorista a la cua d'automòbils, com la de l'automobilista, sortint en aquelles circumstàncies des del seu aparcament a la via pública (per arribar al carril de l'esquerra i dirigir-se vers Sant Julià de Lòria), són dues maniobres de circulació típicament perilloses en algunes vies del Principat. Precedeix desestimar ambdós motius del recurs.

III. CONSIDERANT: Que pel que es refereix al recurs interposat en nom del conductor Tomàs L.H. i de la Cia. MULTINACIONAL ASSEGUADORA, la seva impugnació es fonamenta també en els tres motius ja invocats pels anteriors recurrents: 1) en primer lloc en que la Sentència en la narració precisa dels fets provats no recull el fet provat que en el lloc de l'accident existien pannells indicadors de prohibició d'avançament en direcció de Sant Julià de Lòria a Andorra, fet constatat en l'informe policial; 2) en segon lloc el recurs es fonamenta en una apreciació indeguda de la prova pel que fa a les "dues precisions" que fa la Sentència en el seu primer Considerant (en ordre a si la motocicleta circulava pel carril vermell i sobre la seva velocitat). Considera el recurrent que el Tribunal no ha valorat degudament la prova recollida al foli 22 del sumari, on la fotografia superior mostra una traça de frenada completament recta sobre el carril vermell, que fa concloure forçosament que la moto circulava pel carril vermell i que no ha hagut la maniobra d'esquivar de que s'ha parlat en la causa, el que obliga a concloure a criteri del recurrent que Ivan D.S. conduïa la motocicleta pel carril vermell pel qual no podia circular per estar destinat a fer maniobres de gir a dreta o esquerra. Al·lega també el recurrent que en la Sentència no es valora una dada que està igualment provada i que consisteix en que en

la hipòtesi que el motorista circulés pel carril de pujada de Sant Julià a Andorra tampoc podia avançar per aquell carril, perquè tenia prohibit l'avançament, ja que consta en la causa (foli 4 del sumari) que en el carril de direcció de Sant Julià cap a Andorra hi havia senyals de prohibit avançar i així ho constata la Policia en el dit foli. A més de destacar la importància d'aquelles dades, al·lega també dins aquest motiu que el Tribunal no ha tingut en compte el valor provatori dels danys ocasionats per la moto a l'automòbil, que s'aprecien en les fotografies del foli 24 i que explica que hagin estat valorades en 584.688.-pts, així com tampoc que el lloc de l'accident és un tram de pujada amb un pendent aproximat del 6% (com constata la Policia al foli 4). 3) Com a tercer motiu del recurs se sosté que el Tribunal ha valorat excessivament en la Sentència el preu del punt per la IPP, fixant-lo en 120.000.-pts quan fins ara oscil·lava entre 60.000.- i 80.000.-pts, per lo qual i d'acord amb l'actual jurisprudència entén el recurrent que la xifra màxima a establir per dit concepte hauria de ser la de 120.000.-pts en lloc de les 240.000.-pts atribuïdes. Conclou el recurs suplicant amb caràcter principal la revocació de la Sentència amb absolució del recurrent Tomàs L.H. i la condemna a l'altre conductor també recurrent a satisfer-li en concepte de danys la suma de 584.688.-pts. I sol·licita subsidiàriament, si s'aprecia responsabilitat per al conductor Tomàs L.H., que la seva contribució a la responsabilitat no sigui superior a un 10%, reduint la indemnització fixada a Ivan D.S. en concepte de IPP a la suma de 120.000.-pts en lloc de la quantitat fixada per la Sentència.

IV. CONSIDERANT: Que pel que es refereix als motius primer i segon del recurs, relatius a la no inclusió de la narració de fets provats de la Sentència de l'existència d'indicadors de prohibició d'avançar i a la no valoració dels dos extrems assenyalats pel recurrent, s'han de reproduir les consideracions ja realitzades al respecte en quant als recursos primerament examinats. És cert que la Sentència podia haver redactat el Resultant de fets provats amb més detall i precisió incloent en la narració la dada, sens dubte d'interès, que assenjala el recurrent. Es també cert que en aquella narració fàctica i en la valoració provatòria corresponent la Sentència podia haver raonat, com ho fa el recurrent, que la existència d'una empremta de frenada recta sobre el carril vermell és indicadora que el motorista circulava per aquell carril tenint-ho prohibit, així com per a la hipòtesi de que circulés pel carril

adequat havia d'observar en tot cas la senyal de prohibició d'avançar, indicació que no respectà. Però les omissions denunciades no constitueixen motius causals de invalidació de la Sentència, màxim si es té en compte que encara que no reculli expressament els extrems assenyalats pel recurrent, el cert és que en els seus fets provats la Sentència parteix de que el motorista avançà il·legalment, incorrent en la infracció denunciada i d'allí la seva condemna i la repartició de culpes amb el conductor de l'automòbil, ara recurrent. Per tot l'exposat aquests motius han de ser desestimats.

Pel que fa al tercer i últim motiu, relatiu principalment a la repartició de la responsabilitat civil, pel que s'ha dit no pot ser acollit perquè la Sentència realitza en els seus Considerants una valoració detinguda i meditada de la participació que ambdós conductors tingueren en la producció de l'accident, la quantificació de la qual no s'observa que sigui il·lògica o absurda i per tant s'ha de mantenir.

I en quant a la valoració del punt a efectes de la IPP, cal destacar que el Tribunal de Corts va fixar una xifra no manifestament exagerada i conforme a la jurisprudència dels Tribunals andorrans.

V. CONSIDERANT: Que al desestimar-se els recursos interposats s'ha de imposar les costes dels mateixos als recurrents.

Vistes la Constitució, El Codi Penal, el Codi de Procediment Penal, la jurisprudència d'aplicació, i altres fonts del Dret del Principat d'Andorra,

La Sala Penal del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DE C I D I M

1.- Desestimar els recursos de Suplicació interposats per Ivan D.S. i la Cia. d'Assegurances LA FINANCIERA, i per Tomàs L.H. i la Cia. d'Assegurances MULTINACIONAL ASSEGUADORA.

2.- Confirmar íntegrament la Sentència dictada pel Tribunal de Corts en data 6 de març de 1.998 en la Causa núm. 38-1/97.

3.- Imposar als recurrents el pagament proporcional de les despeses processals causades pel recurs.

4.- Retornar la Causa al M. Iltre. Tribunal de Corts, amb certificació de la present Sentència, per al seu compliment i execució.

Així, per aquesta nostra sentència, definitivament jutjant, ho manem i signem.